

τὸ πράττειν, τὸ ἔρδειν ἀεὶ ἀγαθὸν
καὶν τούτῳ ἀεὶ ἀμιλλᾶσθαι.

Ἐν μέσῳ τοῦ πλούτου, ἐν μέσῳ τιμῶν
ἐντὸς τῶν μεγάρων ὑμῶν τῶν θερμῶν
τὸν πάσχοντα κόσμον θρηνεῖτε.

Καὶ τρώγουσαι λέγετε : « ἄλλος πεινῇ »
Ἐνδύεσθε ; λέγετε : « πόσοι γυμνοί ! »
Θερμαὶ τοὺς ριγώντας πονεῖτε.

Πτωχὸς καὶ ἐπαίτης δὲν εἶναι ταυτόν·
φιλότιμος εἶναι ὁ εἷς, καὶ κρατῶν
τὴν πῆραν ὁ ἄλλος πλανᾶται.
Ἐπάγγελμα ἔχει ὁ εἷς τὸ αἰτεῖν
ἀλλ' ἔχει ὁ τάλας πτωχὸς ἀρετὴν
πεινῇ καὶ σιγῶν ὀδυνᾶται.

Ἰυναῖκες ὑμεῖς εὐσεβεῖς καὶ ἀρχῶν,
οὐχὶ τὸν ἐπαίτην, ἀλλὰ τὸν πτωχὸν
νὰ σώζετε πᾶσαι ποθεῖτε.
Τὰ ἔργα ὑμῶν μαρτυροῦσιν· ἐγὼ
τὰ ἔργα ὑμῶν ἐν ᾧδῇ εὐλογῶ·
εὐδαίμονες εἴθε νὰ ζῆτε !

Φιλόπτωχος φάλαγξ σεμνῶν γυναικῶν !
δὲν πράττω, πιστεύσατε, ἔργον κακὸν
εἰκόνας δεικνὺς ἐξ ἐκείνων,
ἐν αἷς ζωγραφεῖται ἐκάστη ὑμῶν
ἐργάτις καλοῦ καὶ γυνὴ οἰκτιρμῶν·
ὦ φάλαγξ, τὸ οὗς ἐδῶ τείνον.

ΕΙΚΩΝ Α'.

Ὁ βίος στρεφόμενος εἶναι τροχός·
εἰς κλίνην θανάτου ἐργάτης πτωχός·